Analize și opinii

Adrian Onciu: ”NU VOM ACCEPTA LECȚII DESPRE DEMOCRAȚIE”

Acum 17 minutes 7 Vizualizari 4 Timp de citire

De patru luni, Justiția nu mai funcționează în România. Au fost 90 de zile de vacanță judecătorească, apoi magistrații au declanșat o grevă mascată în ”protest spontan” pentru a-și perpetua drepturile de pensionare, unice în peisajul european. Și total imorale în raport cu restul populației.

În continuare se judecă doar dosarele urgente, din spectrul penal. Doar propunerile de arestare și alte câteva spețe de maxim interes. Justițiabilii și avocații sunt extrem de nemulțumiți. Primii se văd nevoiți să aștepte ”împărțirea dreptății” fără a avea o perspectivă asupra momentului în care se va pronunța sentința, în vreme ce avocații practic au intrat într-un soi de concediu fără plată. Procese cu mize financiare și personale foarte mari sunt blocate de atitudinea magistraților.

Peste câteva zile CCR va decide în legătură cu modificările propuse de guvern. Miza este colosală. Dacă CCR admite sesizarea de neconstituționalitate și respinge proiectul guvernului, atunci cel mai probabil Ilie Bolojan va demisiona. Amânarea verdictului cu câteva zile sugerează o intervenție energică a securiștilor responsabili și de lovitura de stat din 6 decembrie. Băieții lui Soros au mare nevoie de stabilitate la Palatul Victoria, așa că i-au rugat frumos pe judecătorii CCR să respingă drept ”nefondate” pretențiile magistraților.

Dacă legea va trece, atunci protestul procurorilor și al judecatorilor fie se va stinge de la sine (urmând să vedem dacă vor fi plătite niște polițe în Justiție), fie va continua cu riscuri enorme. În ultima variantă, nemulțumirile simplilor cetățeni vor crește proporțional cu tupeul greviștilor. Iar guvernul ar putea lua niște măsuri foarte dure, însă complet justificate. De pildă, blocarea salariilor protestatarilor.

Premierul Bolojan: ”Consider că Ministerul Justiției poate să inițieze un dialog cu magistrații, cu CSM-ul, pentru că dacă activitatea este suspendată parțial, moral ar fi ca și salarizarea să fie suspendată parțial. Altfel, nu cred că este în regulă și nu cred că este un aspect de respect pentru cetățenii români, dintre care unii dintre ei

depind de o sentință sau de alta și au nevoie de un serviciu public, așa cum toate celelalte instituții trebuie să asigurăm un serviciu public decent, din respect pentru cetățeni”.

și militari – în special personalul TESA).

Altfel, bineînțeles că judecătorii și procurorii trebuie să beneficieze de salarii mari, proporțional cu responsabilitatea imensă pe care o au față de societate, astfel încât contribuțiile la sistemul de pensii să le asigure o bătrânețe lipsită de griji.

În același timp, merită să menționăm aici, încă o dată, că Justiția a fost complice la lovitura de stat din 6 decembrie. Cei doi judecători de la Ploiești care au îndrăznit să ridice vocea au fost imediat puși cu botul pe labe de colegii-inspectori de la CSM. Mai mult, în ultimele săptămâni, magistrații de la CSM, de la Înalta Curte de Justiție și din asociațiile profesionale au preferat să nu reacționeze în fața comportamentului iresponsabil al președintelui Nicușor Dan. Șeful statului a intrat cu bocancii în Justiție și a ignorat complet prezumția de nevinovăție în dosarele lui Călin Georgescu.

Cu un tupeu tipic mafioților, Nicușor Dan l-a condamnat pe CG înainte ca judecătorii să-i vadă dosarul, doar în baza acuzațiilor foarte subțiri aduse de procurorul general Alex Florența. Iar ca spectacolul de prost gust să fie complet, președintele a luat la subsuoară rechizitoriul încropit de Florența și l-a prezentat, în Power Point, colegilor-belicoși din Consiliul European.

Din partea șefului de la Cotroceni, nu am auzit în nicio împrejurare formularea care s-ar fi impus: ”Să așteptăm ca Justiția să se pronunțe. Până atunci, Georgescu beneficiază de prezumția de nevinovăție”. Dimpotrivă, Nicușor a părut în permanență convins că CG a comis mult mai multe infracțiuni (și mai grave!) decât reiese din rechizitoriu. Măcar Iohannis a avut decența să tacă în situații similare.

O astfel de implicare în mersul Justiției, de la cel mai înalt nivel, este inadmisibilă într-o democrație. Noroc că Putin nu s-a pronunțat asupra speței, că imediat s-ar fi aruncat deontologii globaliști să comenteze, cu maximă indignare: ”Nu vom accepta niciodată lecții despre democrație, alegeri sau libertatea presei venite de la Moscova”.

Sigur, cu asta v-ați scos. Important e că, cel puțin deocamdată, SRI și SIE nu s-au apucat să-i lichideze pe trădătorii putiniști cu Noviciok turnat în cafele.

Autor: **Adrian Onciu**

Despre autor

editor